WBP Opole 186 U

JANUSZ ZARZYCKI
PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWM

JEDNOCZYMY RUCH MŁODZIEŻOWY W POLSCE

JEDNOCZYMY RUCH MŁODZIEŻOWY W POLSCE

CO NAS SKŁANIA DO JEDNOŚCI?

Od chwili rozpoczęcia przez organizacje ideowo-wychowawczo działania w odrodzonej, ludowo - demokratycznej Polsce, istniał wśród młodzieży silny nurt jednościowy. Podstawą tego nurtu były przemiany polityczne, społeczne i gospodarcze dokonane przez Demokrację Ludową, która działając dla dobra wszystkich ludzi pracy, obaliła stworzone przez ustrój kapitalistyczny przegrody między wsią i miastem, stworzyła jedność interesów ludzi pracy, jedność interesów robotników, chłopów i inteligencji i jednocześnie stworzyła warunki do pełnej ich realizacji.

Demokracja Ludowa obaliła przede wszystkim przegrody, które stały pomiędzy młodzieżą robotniczą czy wiejską a inteligencką, stwarzając przez uznanie pracy, jako jednego miernika wartości, przez rozbudowanie oświaty, przez „SŁUŻBĘ POLSCE" — jednakowe dla wszystkich możliwości awansu społecznego.

Wszystko to sprawia, że interesy młodzieży robotniczej, chłopskiej i inteligenckiej stały się wspólne, tak jak wspólnymi są jej cele.

Młodzież bierze czynny udział w budownictwie. Widzi jak rośnie Polska. Widzi nasz rozwój gospodarczy, wzrost kultury.

Przed młodzieżą jasno rysuje się droga, którą powinna iść dalej. To walka o wzmocnienie potęgi Polski Ludowej, o utrwalenie zdobyczy demokracji — to walka o wykonanie planu trzyletniego, o podniesienie kultury i dobrobytu narodu.

Pełne uświadomienie sobie tej prawdy nie nastąpiło od razu. Stopniowo docierała ona do serc i umysłów coraz szerszych mas młodzieży. W miarę postępów zrozumienia tej prawdy i w miarę eliminowania z życia politycznego naszego narodu elementów reakcyjnych, zacieśniała się więź między organizacjami młodzieżowymi.

Dnia 20 sierpnia 1947 r. podpisana została umowa o współpracy między OM TUR i ZWM — zawierała ona następujące sformułowanie: „niniejsza umowa o współpracy nie jest posunięciem koniunkturalnym, ale krokiem naprzód w zbliżeniu ideologicznym i organizacyjnym, krokiem naprzód ku scaleniu obu naszych organizacji młodzieżowych".

W dwa miesiące później została podpisana umowa o współpracy między OM TUR, ZWM i ZMW „Wici" — w której mówi się: „Świadomie uczestnicząc w procesie zbliżenia młodzieży robotniczej i chłopskiej, stwierdzamy, że nasza umowa jest jednym z etapów do dalszego zacieśnienia współpracy i więzów międzyorganizacyjnych".

Niedługo potem podpisał tę umowę także i ZMD.

Jakie były ideologiczne podstawy podpisania tych umów, jakie wspólne zadania do realizacji wytyczały one dla organizacji młodzieżowych?

Umowa OM TUR — ZWM głosi: „podstawowym wspólnym zadaniem naszych organizacji jest ukazanie całej młodzieży polskiej drogi do Polski Ludowej, jest wychowanie nowego człowieka — patrioty nowej ojczyzny, ofiarnego w walce, wytrwałego w pracy, ideowego i uspołecznionego". Jeszcze wyraźniej i dobitniej stawia tę sprawę umowa czterech organizacji mówiąc: „Polska Ludowa — to nasz wspólny cel, budowanie jej potęgi i dobrobytu — to nasza wspólna droga".

Od czasu podpisania tych umów zaszedł cały szereg wydarzeń, zarówno na arenie międzynarodowej jak i w kraju, które miały swój wpływ na przyspieszenie dojrzewania warunków do zjednoczenia naszych organizacji.

Po pierwsze — okres, który nas dzieli od chwili podpisania umów, był okresem szybkiej krystalizacji politycznej dwóch przeciwstawnych sobie nurtów w polityce międzynarodowej.

Z jednej strony wzmaga się nacisk imperializmu i podżegaczy wojennych na wolne ludy w celu odebrania im suwerenności, niepodległości, obrócenia ich w niewolników, eksploatowanych i w razie potrzeby przelewających krew w interesach anglosaskiego kapitału. Do robienia z polecenia bankierów amerykańskich tej brudnej roboty ochotnie wciągnęli się przywódcy prawicowej socjal - demokracji, próbując hasłem walki z komunizmem rozbić jedność klasy robotniczej, próbując przez montowanie tzw. „trzeciej siły" osłabić siły demokracji.

Z drugiej strony zwiera się i potężnieje nurt ludowy, walczący o demokrację ludową i o trwały pokój. Wszystkie siły ludowe — organizacje komunistyczne i lewicowo - socjalistyczne, organizacje robotnicze i radykalno - chłopskie — doceniając w pełni groźbę reakcyjnych amerykańskich podżegaczy wojennych, w zrozumieniu niepokonanej siły, jaka tkwi w masach ludowych, miłujących wolność i pokój — zwierają swoje szeregi. Przez świat przebiega potężny prąd jednoczenia sił ludowych.

Widzimy to w Jugosławii, Bułgarii, Rumunii, Czechosłowacji, na Węgrzech. Proces ściślejszego zwierania się szeregów demokracji ludowej przebiega niemniej żywo i w Polsce.

Widzieliśmy, jak działalność mikołajczykowskiej reakcji splatała się ściśle z nielegalnym, faszystowskim podziemiem WIN-u i NSZ, jak wiązała się we wspólnym działaniu z agenturami WRN-u. Widzimy, jak pobitej reakcji biegną z pomocą siły klerykalne.

Jednocześnie partie klasy robotniczej, współpracujące z sobą ściśle od czasów PKWN-u, weszły w okresie wyborczym na drogę jeszcze bliższego współdziałania, a obecnie wchodzą w etap przygotowań do jedności organicznej. Rozwija się także proces zmierzający do zjednoczenia radykalnego, demokratycznego ruchu chłopskiego.

Przemiany, walka i krystalizacja, nie ominęły oczywiście i organizacji młodzieżowych.

Byliśmy w ostatnim czasie świadkami prób rozbicia Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej, prób zbudowania młodzieżowej „trzeciej siły" na skalę międzynarodową.

Na tę reakcyjną, imperialistyczną koncepcję poszedł całkowicie stworzony i opanowany przez elementy prawicowe socjal- demokracji t.zw. „Międzynarodowy Związek Młodzieży Socjalistycznej" (MZMS).

Próby rozbicia SFMD nie udały się, wprost przeciwnie — doprowadziły do silniejszego zwarcia się wszystkich organizacji młodzieży demokratycznej w obronie wolnościowych i demokratycznych ideałów Federacji. Imperialistyczna groźba wojenna międzynarodowego kapitału przyśpieszyła wśród demokratycznej młodzieży świata jednoczenie sił ludowych. Powstały zjednoczone demokratyczne organizacje młodzieży Czechosłowacji, Bułgarii, Rumunii i Włoch.

W tym czasie w Polsce wykonywana przez organizacje młodzieżowe umowa o współpracy zbliżyła nas wzajemnie, zacieśniła braterskie więzy między członkami naszych organizacji; doprowadziła do wyjaśnienia całego szeregu zagadnień i do wyrównania stanowisk ideologicznych naszych organizacji.

Wspólne zebrania kół, wspólne konferencje, wspólne organizowanie i budowanie Powszechnej Organizacji młodzieży „Służba Polsce" — zbliżyły nasze organizacje tak, że dla wielu członków w terenie odrębności organizacyjne stają się częstokroć rzeczą całkowicie niezrozumiałą.

WŚRÓD MAS MŁODZIEŻY W PEŁNI ZNALAZŁY ZROZUMIENIE SŁOWA UMOWY O WSPÓŁPRACY: „POLSKA LUDOWA TO NASZ WSPÓLNY CEL, BUDOWANIE JEJ POTĘGI I DOBROBYTU — TO NASZA WSPÓLNA DROGA". JEŻELI CEL WSPÓLNY I DROGA WSPÓLNA — TO CZEMU IDZIEMY ODDZIELNIE? — OTO PYTANIE JAKIE STAWIA MŁODZIEŻ.

Nurt jednościowy wywołany wspólnością interesów i wspólnością celów całej młodzieży polskiej, którą to wspólność stworzył ustrój demokracji ludowej — został wzmocniony przez rozwój sytuacji międzynarodowej z jednej strony i rezultaty wykonywania umowy o współpracy z drugiej strony. TO WSZYSTKO SPRAWIA, ŻE ETAP PRZEWIDZIANY UMOWĄ O WSPÓŁPRACY ZOSTAJE ZAMKNIĘTY. WCHODZIMY W NASTĘPNY ETAP — PRZYGOTOWANIA DO JEDNOŚCI ORGANICZNEJ ORGANIZACJI MŁODZIEŻOWYCH.

Proces dojrzewania mas młodzieży do zjednoczenia nie można wymierzyć z góry określonymi okresami czasu — bowiem proces ten przebiega zależnie od wydarzeń, niekiedy — z błyskawiczną wprost szybkością. Oczywiście, że nie wszyscy członkowie naszych organizacji już w pełni dojrzeli do jedności, ale trzeba sobie zdawać sprawę z tego, że z chwilą postawienia w sposób konkretny na porządku dziennym zebrań naszych kół zagadnienia zjednoczenia — proces dojrzewania będzie przebiegał z wielką szybkością.

UMOWA O WSPÓŁPRACY MÓWIŁA, ŻE „JEST KROKIEM NAPRZÓD KU SCALENIU NASZYCH ORGANIZACJI" — TRZEBA ZROBIĆ NASTĘPNY KROK NAPRZÓD.

ZASADY WYCHOWANIA IDEOWEGO ZJEDNOCZONEJ ORGANIZACJI

Aby zdać sobie dobrze sprawę z tego, co nas z sobą łączy i z tego jakie trudności możemy mieć na drodze do zjednoczenia, należy wytyczyć zadania, stojące przed zjednoczoną demokratyczną organizacją ideowo - wychowawczą młodzieży polskiej.

Pierwsze — podstawowe zadanie — to WYCHOWANIE IDEOLOGICZNE.

Jakie powinny być podstawy wychowania ideowego w naszej zjednoczonej organizacji?

Chcemy, aby młodzież zdawała sobie sprawę z przebiegających procesów historycznych, rozumiała otaczającą ją rzeczywistość i współdziałała w jej tworzeniu i przetwarzaniu.

WYCHOWANIE IDEOLOGICZNE MUSI SIĘ OPRZEĆ NA PATRIOTYZMIE NASZEJ MŁODZIEŻY, MUSI TEN PATRIOTYZM ROZWINĄĆ I ROZBUDOWAĆ, POŁĄCZYĆ ZE SPRAWAMI POSTĘPU I ROZWOJU SPOŁECZNEGO. MUSI POWIĄZAĆ ZAGADNIENIA POLSKI WOLNEJ I NIEPODLEGŁEJ Z ZAGADNIENIAMI POLSKI SPRAWIEDLIWEJ.

Chcemy wychowywać młodzież w duchu demokracji ludowej, w duchu głębokiego przywiązania do naszego ustroju, w pełnej gotowości do pracy z poświęceniem — dla dobra kraju, dla dobra mas pracujących i w gotowości poświęcenia wszystkiego w obronie niepodległości i władzy ludowej.

Chcemy wychowywać młodzież na najlepszych demokratycznych tradycjach walk o niepodległość i i wyzwolenie społeczne — w tradycjach księdza Ściegiennego i Edwarda Dembowskiego, Jarosława Dąbrowskiego i Ludwika Waryńskiego, Marcina Kasprzaka i Stefana Okrzei, Mariana Buczka, Tomasza Nocznickiego, Stanisława Dubois i Karola Świerczewskiego, Janka Krasickiego, Kostka Jagiełły i Janczaka.

Wzięcie władzy w Polsce przez klasę robotniczą i chłopską, znacjonalizowanie przemysłu, reforma rolna — zmieniły zasadniczo stosunek obywatela do państwa, do zakładów pracy, do produkcji.

Każda fabryka jest naszą fabryką, każda kopalnia jest naszą kopalnią i każdy wyprodukowany parowóz, każda wydobyta tona węgla są naszymi parowozami i naszym węglem.

DLATEGO TEŻ ZASADNICZYM ELEMENTEM WYCHOWANIA MŁODZIEŻY W POLSCE MUSI BYĆ WYROBIENIE W NIEJ SPOŁECZNEGO STOSUNKU DO PRACY, GŁĘBOKIE, IDEOLOGICZNE POWIĄZANIE JEJ Z BUDOWNICTWEM POLSKI LUDOWEJ, ZE WSPÓŁZAWODNICTWEM W PRACY I NAUCE.

Chcemy wychowywać młodzież w świadomości, że międzynarodowy kapitał imperialistyczny zagraża pokojowi i niepodległości, i że tylko siła własna i

solidarna z masami pracującymi wszystkich krajów walka o pokój może nam byt niepodległy i szczęście zapewnić.

CHCEMY W MŁODZIEŻY ROZBUDOWAĆ POCZUCIE ŁĄCZNOŚCI Z WSZYSTKIMI KRAJAMI DEMOKRACJI LUDOWEJ I ZE WSZYSTKIMI SIŁAMI POKOJU I DEMOKRACJI NA ŚWIECIE. Młodzież polska winna odczuwać głęboko więź braterską, która ją łączy z młodzieżą Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, z walczącą młodzieżą Grecji i Chin, z walczącą o niepodległość swoich krajów młodzieżą Francji i Włoch, z walczącą z kapitalistycznym wyzyskiem młodzieżą robotniczą Anglii i Stanów Zjednoczonych.

Specjalnym problemem wychowania ideowego jest zagadnienie stosunku naszej młodzieży do Związku Radzieckiego. Trzeba zasypać rów, dzielący jeszcze częstokroć w umysłach części naszej młodzieży Polskę od Związku Radzieckiego. Trzeba zasypać rów, wykopany przez podłość siepaczy carskiej ochrany i przez egoizm klasowy i pańską butę szlachty polskiej, przez nikczemną propagandę sanacyjną, przez prowokację niemiecką i w końcu przez zdradę narodową i klasową nienawiść „Londynu".

Wychowując młodzież naszą w poczuciu odpowiedzialności za państwo i jego losy, w niezakłamanej, prawdziwej tradycji walk o wolność i demokrację, w dążeniu do postępu społecznego, doprowadzimy do tego, że stanie się własnością całej młodzieży GŁĘBOKIE ZROZUMIENIE WIELKIEGO ZNACZENIA DLA NASZEJ PRZYSZŁOŚCI SOJUSZU ZE ZWIĄZKIEM RADZIECKIM i powszechnym faktem stanie się POCZUCIE BRATERSTWA MIĘDZY NASZYMI NARODAMI.

Dwie z naszych organizacji — Związek Walki Młodych i Organizacja Młodzieży TUR — wychowując swych członków, starają się przyswoić im ideologię marksistowską. Powstaje pytanie, jak będzie wyglądała ta sprawa w zjednoczonej organizacji. Aby na to pytanie móc odpowiedzieć, trzeba sobie zdać sprawę z tego, co dla nas oznacza, do czego nas prowadzi marksistowska ideologia.

W latach przedwojennych prowadziła ona nas do walki przeciw sanacji, o prawa mas robotniczych i chłopskich, o prawo do pracy, do walki, do odpoczynku dla młodzieży.

W okresie okupacji prowadziła nas ona — wbrew hasłom „stania z bronią u nogi" — do bezwzględnej walki z hitlerowskim najeźdźcą i zrodziła wspaniałych bohaterów walki wyzwoleńczej.

Prowadziła nas do demokracji ludowej. To ona kierowała brygadami, które „z tyczką i sznurkiem" wychodziły na pańskie ziemie, które z gruzów i ruin podnosiły fabryki. To ona natchnęła masy aktywu demokratycznego do walki na śmierć i życie z reakcyjnym mikołajczykowskim terrorem w 46 r., w obronie władzy robotniczo - chłopskiej.

To ona prowadzi przodowników pracy, bohaterów młodzieżowego wyścigu pracy, budowniczych Polski Ludowej. W myśl jej wskazań toczymy walkę o podniesienie kultury i dorobku mas ludowych, o suwerenność i potęgę Polski Ludowej.

To ona wreszcie prowadzi nas do pełnej realizacji sprawiedliwości społecznej.

To właśnie oznacza marksizm dla młodego pokolenia Polski Ludowej i dlatego właśnie CHCEMY W ZJEDNOCZONEJ ORGANIZACJI ZAZNAJAMIAĆ MŁODZIEŻ Z MARKSIZMEM.

Tak, jak obecnie we wszystkich naszych organizacjach pracują, uczą się i budują Polskę marksiści obok nie-marksistów, tak i W ZJEDNOCZONEJ ORGANIZACJI BĘDZIE MIEJSCE DLA WSZYSTKICH DEMOKRATÓW, DLA TYCH WSZYSTKICH, KTÓRZY CHCĄ BUDOWAĆ POLSKĘ NIEPODLEGŁĄ, POTĘŻNĄ I SPRAWIEDLIWĄ SPOŁECZNIE.

Młodzież wychowywana przez nas w demokratycznych tradycjach walki o niepodległość i wyzwolenie społeczne, w duchu przodującej ideologii społecznej, winna stać się podstawowym czynnikiem dalszego postępu społecznego. WINNA ŚMIAŁO KROCZYĆ NAPRZÓD DO PEŁNEJ REALIZACJI USTROJU BEZ WYZYSKU CZŁOWIEKA PRZEZ CZŁOWIEKA.

ZADANIA ZJEDNOCZONEJ ORGANIZACJI

Zjednoczona organizacja ideowo - wychowawcza młodzieży będzie ORGANIZACJĄ POLITYCZNĄ.

Demokracja polska rodziła się w ciężkiej walce z reakcją i w dalszym ciągu trwa w naszym kraju ostra walka między demokracją a wstecznictwem.

Na odcinku młodzieży jest ona częstokroć może ostrzejsza, niż w starszym społeczeństwie. Nie działają tutaj bowiem oportunistyczne hamulce, które nakładają sobie elementy reakcyjne starszego społeczeństwa, a także dlatego, że reakcja doskonale zdaje sobie sprawę z decydującego dla niej znaczenia walki o wychowanie młodzieży.

ZJEDNOCZONA ORGANIZACJA MŁODZIEŻOWA TO POTĘŻNY ORĘŻ W RĘKU DEMOKRACJI DLA ZWYCIĘSKIEGO ROZEGRANIA Z REAKCJĄ WALKI O WYCHOWANIE MŁODEGO POKOLENIA.

Istnieje cały szereg zagadnień ogólno - młodzieżowych wielkiej wagi, dla rozwiązania których została powołana do życia POWSZECHNA ORGANIZACJA „SŁUŻBA POLSCE".

Jest to sprawa przysposobienia zawodowego młodzieży, zdobywania kwalifikacji zawodowych w warunkach pozaszkolnych. Jest to sprawa awansu społecznego dla szerokich mas młodzieży — na podstawie wykazanych w Brygadach Pracy zdolności, stosunku do pracy, stosunku do budownictwa Polski Ludowej. Jest to sprawa ułatwienia tej młodzieży dalszej drogi do zdobywania wyższych kwalifikacji zawodowych.

Jest to sprawa upowszechnienia wychowania fizycznego i sportu.

Jest to sprawa przysposobienia całej młodzieży polskiej do obrony kraju.

I wreszcie jest to sprawa ogromnego znaczenia — sprawa włączenia całej młodzieży polskiej do odbudowy, do realizacji planu gospodarczego.

Te zadania ma wykonać „Służba Palsce". Ale jasną jest rzeczą, że „SŁUŻBA POLSCE" NIE WY-

KONA TYCH ZADAŃ SAMA, ŻE IDEOWO-WYCHOWAWCZE ORGANIZACJE MŁODZIEŻY, KTÓRE BYŁY INICJATORAMI „SŁUŻBY POLSCE", MUSZĄ W DALSZYM CIĄGU WSPÓŁDZIAŁAĆ W WYKONYWANIU PRZEZ „SP" TYCH ZADAŃ, MUSZĄ BYĆ W „SP" CZYNNIKIEM DAJĄCYM INICJATYWĘ, CZYNNIKIEM KIERUJĄCYM WYCHOWANIEM IDEOWYM. Członkowie naszych organizacji muszą stanowić przodujący ideologicznie i przodujący w pracy aktyw tysięcznych rzesz junaków „SP".

Czy obecne rozbicie organizacyjne ułatwia i rozszerza ten wpływ organizacyjny i ideowy politycznych organizacji młodzieży na „SP"? — Wprost przeciwnie — zwęża i hamuje ten wpływ, utrudnia pracę nam i utrudnia pracę „Służbie Polsce".

Mamy jeszcze inne — podobnego charakteru — zadania.

To organizacje ideowo - wychowawcze młodzieży dały inicjatywę MŁODZIEŻOWEGO WYŚCIGU PRACY i były jego ideowymi kierownikami. Oczywistą jest rzeczą, że zjednoczenie organizacji młodzieżowych rozszerzy młodzieżowy wyścig pracy w przemyśle, pozwoli go przenieść na wieś i da nam dalsze, wspaniałe jego wyniki.

Na organizacjach ideowo - wychowawczych spoczywa także w dużej mierze odpowiedzialność za rozwój ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO. Zjednoczona organizacja będzie mogła zapewne w o wiele większym stopniu, niż możemy to zrobić obecnie, dopomóc Harcerstwu w znalezieniu właściwej linii rozwojowej, w kierunku nasycenia go elementami Harcerskiej Służby Polsce, zarówno jeżeli chodzi o ideologię, jak i o metody pracy.

Zadanie organizacji ideowo - wychowawczej młodzieży polega także na TROSCE O INTERESY MŁODZIEŻY PRACUJĄCEJ I UCZĄCEJ SIĘ — o stworzenie jej odpowiednich warunków bytowania i dalszego kształcenia się.

Organizacja ideowo - wychowawcza winna np. rozpracować zagadnienia warunków pracy młodzieży rzemieślniczej; zagadnienie Prawa Górniczego, które jest krzywdzące dla młodzieży górniczej i hamuje jej rozwój; zagadnienie urlopów dla młodych robotników. Winna postawić odpowiednie wnioski przed czynnikami państwowymi.

Organizacja ideowo - wychowawcza winna współpracować z Ministerstwem Oświaty nie tylko w pracy wychowawczej na terenie szkoły, ale także w zakresie planów oświatowych i programów nauczania. Organizacja nasza winna wziąć UDZIAŁ W REALIZOWANIU PAŃSTWOWEGO PLANU UPOWSZECHNIENIA KSIĄŻKI i zakładania bibliotek. Zjednoczona organizacja winna mieć swój wielki wkład w AKCJĘ ZBUDOWANIA WSI SAMOPOMOCOWYCH.

Oczywistą jest rzeczą, że inny — wielokrotnie większy — autorytet będzie miała w stawianiu tych zagadnień ZJEDNOCZONA organizacja młodzieży.

Zadaniem naszych organizacji jest danie młodzieży ODPOWIEDNIEGO WYCHOWANIA ESTETYCZNEGO I ZDROWEJ, PIĘKNEJ ROZRYWKI; jest stworzenie stojących na odpowiednim poziomie materialnym i estetycznym świetlic; jest poszerzenie sieci bibliotek; jest należyte postawienie pracy świetlicowej; jest wydobywanie z mas młodzieży talentów artystycznych.

Praca naszych organizacji w tym kierunku daleko niedorasta do potrzeb terenu — przede wszystkim z tego powodu, że wysiłki, środki materialne, instruktorzy są rozparcelowani między organizacje, że praca nie ma krajowego planu. Wysiłki marnują się — rezultaty są znikome.

O NOWY POLSKI STYL ŻYCIA

Omawiane powyżej zadania nie wyczerpują zagadnień wychowawczych i byłyby źle postawione, gdyby nie włączyć do nich podstawowego problemu, jakim jest KSZTAŁCENIE CHARAKTERU I WYRABIANIE ODPOWIEDNIEGO STYLU ŻYCIA.

Jaki powinien być ten NOWY „polski styl życia"?

MUSI NASZĄ MŁODZIEŻ CECHOWAĆ BEZKOMPROMISOWA IDEOWOŚĆ I UCZCIWOŚĆ. Uczciwość w stosunku do pracy, w stosunku do kolegów w stosunku do wszystkich zagadnień życia.

MUSI JĄ CECHOWAĆ WYSOKIE POCZUCIE MORALNOŚCI i pewna surowość kategorii moralnych, właściwa zawsze ludziom, których życie jest wypełnione wielkimi zadaniami budownictwa nowego ustroju.

Takim „papierkiem lakmusowym", sprawdzianem właściwego stylu życia jest zawsze w ustroju demokracji ludowej STOSUNEK DO PRACY. Winno naszą młodzież cechować zrozumienie sensu społecznego wykonywanej pracy, chęć przodowania w pracy.

MILIONOWA MASA CZŁONKÓW ORGANIZACJI WINNA BYĆ MILIONOWĄ ARMIĄ PRZODOWNIKÓW PRACY W BUDOWIE NOWEGO PIĘKNEGO DOMU NASZEJ OJCZYZNY.

Drobnomieszczańskie, reakcyjne środowisko wywiera częstokroć silną presję moralną na naszą demokratyczną młodzież, stara się ją wyizolować, ośmieszyć czy zohydzić.

Dlatego też MŁODZIEŻ NASZA MUSI MIEĆ TWARDY CHARAKTER, nie może się uginać pod ciśnieniem wrogiego środowiska, nie może ustępować przed reakcjonistami, nie może się cofać przed przeszkodami i trudnościami, jakie jej będzie życie na drodze stawiało. Trzeba umieć trudności pokonywać, przeszkody przełamywać, rozbijać wrogie, reakcyjne środowiska i samemu, naokoło siebie stwarzać nowe, dobre, demokratyczne środowisko.

Musimy budować charaktery mocne, twarde, nie kłaniające się i nie czapkujące, krytyczne i nieustępliwe, ludzi mających cywilną odwagę wypowiadania zawsze i wszędzie swoich przekonań.

Oto w grubych zarysach zadania jakie stoją przed zjednoczoną organizacją młodzieży polskiej. CZY TE ZADANIA SĄ NASZYMI WSPÓLNYMI ZADANIAMI? — Czy po przeprowadzeniu tej analizy możemy potwierdzić to, co było powiedziane na wstępie — że cel nasz jest wspólny i droga wspólna?

BEZWZGLĘDNIE TAK.

O ORGANIZACJĘ MASOWĄ

Warunkiem wykonania tych zadań jest MASOWOŚĆ organizacji. W chwili obecnej mamy zorganizowane w organizacjach ideowo - politycznych 18% młodzieży — jest to odsetek bardzo mały, jeżeli weźmiemy pod uwagę, że np. w Bułgarii jest zorganizowane — 60%, a w Jugosławii — 80% młodzieży.

Przyczyna tego stanu rzeczy tkwi w samym ruchu młodzieżowym — w jego ROZDROBNIENIU i w jego PARTYJNYM CHARAKTERZE.

„Istnienie kilku organizacji młodzieżowych — mówił sekretarz generalny KC PPR, tow. Wiesław, w przemówieniu na I Zjeździe ZWM w Warszawie, w grudniu 1947 roku — jako partyjnych odpowiedników istniejących partii politycznych, przekształca te organizacje w swego rodzaju młodzieżowe partie polityczne, podporządkowane swoim starszym partyjnym protektorom. A takie partie młodzieżowe są zupełnie niepotrzebne Polsce Ludowej. Nie chce ich również sama młodzież, o czym świadczy między innymi niski stosunkowo odsetek młodzieży zorganizowanej w takich młodzieżowych, partyjnych organizacjach."

Tak więc rozdrobnienie ruchu młodzieżowego w Polsce i brak lub niedostateczne opracowanie właściwych i odpowiadających zainteresowaniom i potrzebom wieku młodzieńczego metod wychowawczych, brak lub niedostateczne opracowanie własnych form pracy organizacyjnej, balast mechanicznego naśladowania partii — są najważniejszymi, podstawowymi przyczynami słabego stosunkowo zasięgu naszych organizacji młodzieżowych.

Dlatego nie trzeba się obawiać, że zjednoczenie ruchu młodzieży w Polsce doprowadzi do zwężenia bazy społecznej, czy bazy psychicznej, na jakiej obecnie opierają się organizacje młodzieżowe. Na wielkie przemiany, dokonane w Polsce i otwierające nowe perspektywy rozwojowe przed młodzieżą — szerokie masy młodzieży nie patrzą z punktu widzenia partyjnej działalności, lecz z punktu widzenia wspólnych osiągnięć obozu demokratycznego, wszystkich partii bloku demokratycznego, jako całości. Podstawowe masy młodzieży są jeszcze do zdobycia dla demokracji ludowej.

ZJEDNOCZONA ORGANIZACJA BĘDZIE MIAŁA WIELKI AUTORYTET WŚRÓD MŁODZIEŻY I BĘDZIE STANOWIŁA PODSTAWĘ SZEROKIEGO ORGANIZOWANIA MŁODZIEŻY, DOTĄD NIEZRZESZONEJ, SZEROKIEGO DOTARCIA DO TYCH TERENÓW I ŚRODOWISK, DO KTÓRYCH DOTYCHCZAS ORGANIZACJE MŁODZIEŻOWE DOTARCIA NIE ZNALAZŁY.

Zjednoczona organizacja umożliwi racjonalne, celowe wykorzystanie ludzi i środków materialnych, umożliwi szerokie planowanie pracy.

JAKIE SĄ TRUDNOŚCI?

Na drodze do zjednoczenia organizacji młodzieżowych są pewne trudności, które trzeba pokonać. Jakiego rodzaju są to trudności i opory?

Po pierwsze — są w naszych organizacjach LUDZIE NASTAWIENI ANTYJEDNOŚCIOWO — ci sami zresztą, którzy w poprzednim etapie byli nastawieni antyjednolitofrontowo.

W procesie jednoczenia ludzie tacy powinni zostać wyeliminowani. Ułatwi nam oczyszczenie naszych szeregów fakt, że ludzi takich jest nie wielu, a bardzo mało jest ich wśród RZECZYWISCIE młodzieżowego aktywu.

Są natomiast w niektórych naszych organizacjach „działacze młodzieżowi" grubo po czterdziestce, którzy do organizacji młodzieżowej przyszli, przyzwyczajeni już do partyjnych metod pracy, mając jednocześnie bardzo często antyjednościowe, prawicowe nastawienia. Ludzie ci, nie rozumiejąc młodzieży — jej pragnień, jej dążeń do jedności — częstokroć starali się i starają utrudnić zbliżenie mas członkowskich i zjednoczenie organizacji młodzieżowych.

Nie chcemy jedności mechanicznej, chcemy jedności entuzjastycznej i wydaje nam się, że lepiej by było, gdyby ludzie niewiele mający wspólnego z ruchem młodzieżowym i niechętnie ustosunkowani do idei jedności młodzieży, odeszli z ruchu młodzieżowego.

Część ludzi, którzy byli nastawieni antyjednolitofrontowo, obecnie nie walczy z jednością bezpośrednio, ale zgadzając się na nią, określa ją, jako RZEKOMĄ „KAPITULACJĘ".

To głęboko oportunistyczne stanowisko jest — obiektywnie biorąc — stanowiskiem wrogim jedności.

Pogłębiałoby te nastroje i z gruntu byłoby fałszywym także stanowisko niektórych zelwerowców, którzy na tej podstawie, że ZWM pierwszy wysunął hasło jedności, traktowaliby realizację tego hasła jako zwycięstwo jedynie ZWM.

ZJEDNOCZENIE BĘDZIE NASZYM WSPÓLNYM ZWYCIĘSTWEM, BĘDZIE WYNIKIEM NASZEJ WSPÓLNEJ PRACY.

Nową, zjednoczoną organizację będą budowali tak samo członkowie ZWM, jak i OMTUR, tak samo wiciarze, jak i zetemdowcy. BĘDZIE ONA NASZYM WSPÓLNYM DOMEM, W KTÓRYM WSZYSCY BĘDĄ MIELI RÓWNE PRAWA I RÓWNE OBOWIĄZKI, a pierwszeństwo będzie się zdobywać aktywnością i pracą dla dobra organizacji, dla dobra Polski Ludowej.

Pewne trudności nasuwa także BEZKRYTYCZNE PIELĘGNOWANIE WSZYSTKICH TRADYCJI ORGANIZACYJNYCH.

Chcemy, aby zjednoczona organizacja wzięła i uznała za swoje — dobre tradycje Organizacji Młodzieży TUR — takiej, jaką ją budował Stanisław Dubois, jaką rozwiązywał w 1936 r. prawicowy CKW PPS; tradycje bohaterskiej walki z okupantem Kostka Jagiełły.

Chcemy, aby zjednoczona organizacja wzięła i uznała za swoje — dobre tradycje radykalnego chłopskiego ruchu „Wici", walczącego z sanacją i wstecznictwem, tradycje bohaterskiej walki B.Ch. z okupantem.

Chcemy, aby tradycją zjednoczonej organizacji były tradycje walk z okupantem ZWM-owskich oddziałów, tradycje Hanki Sawickiej, Janka Krasickiego, „Pietrka" Krajewskiego, „Marcina" Skow-

rońskiego, Zosi Jaroszewicz — tradycje batalionu Czwartaków, tradycje zażartej walki z terrorem band reakcyjnych, w których padło około 2000 zetwuemowców.

TO SĄ PIĘKNE TRADYCJE, TRADYCJE ZJEDNOCZONEJ ORGANIZACJI MŁODZIEŻY POLSKIEJ.

Są jednak także tradycje niedobre, których nie należy ciągnąć za sobą, które należy skrytykować i odciąć się od nich.

Do takich należy np. **HISTORIA NALEŻENIA OM TUR DO MZMS** i występowania na terenie międzynarodowym w charakterze członka — uczestnika tej młodzieżowej „trzeciej siły".

Do takich niedobrych tradycji należą **PEWNE AGRARYSTYCZNE TRADYCJE „WICI"**.

Mówię o agraryźmie w „Wiciach", jako o tradycji tylko — upoważniają mnie do tego uchwały ostatniej konferencji ideologicznej „Wici" które głoszą m. inn.:

„Odrzucamy stanowczo agraryzm, który przez szkodliwą koncepcję „trzeciej siły" rozbijał sojusz chłopsko - robotniczy, a tym samym przekreślał możliwość prowadzenia zwycięskiej walki z ustrojem kapitalistycznym. Dzisiaj stał się on ideologią „zielonej międzynarodówki", tworzonej przez zdrajców narodu i stojącej na usługach amerykańskiego imperializmu".

Upoważniają mnie do takiego traktowania agraryzmu wypowiedzi działaczy „Wici", jak np. artykuł kol. Ignara w „Wiciach" z dnia 19 października 1947 r. w którym jest powiedziane:

„W Związku Młodzieży Wiejskiej „Wici" zbankrutowała zupełnie grandilokwencja dawniejszych demagogów politycznych. Młodzież śmieje się z werbalnych idei, szuka i żąda treści dzisiejszego życia, jest w pogoni za specjalizacją.

W dyskusjach moralistyczno - ideowych zabierają głos głównie ludzie starsi, którzy nie zdołali z siebie strząsnąć staroświeckiego rynsztunku jałowych filozofii. Młodzież chce się uczyć, zdobywać zawód, chce odbudowywać Polskę z ruin i tworzyć nowe życie.

Powierzchowne cechy miasta — to pokost warstwy mieszczańskiej, pod którym nurtuje jędrne życie świata robotniczego, wydobywające się na powierzchnię w nowym ustroju Polski. Powierzchowne cechy wiejskie — to znowu przestarzałe już treści etnograficzno - parafialne, kultywowane sztucznie przez zdeklasowaną inteligencję chłopską. Nam chodzi o powiązanie miasta ze wsią poprzez maszyny, elektryfikację i instytucje społeczne. Wieś ze środowiskiem przemysłowym trzeba znów wiązać nowoczesną organizacją gospodarczą."

Zjednoczenie młodzieży robotniczej i chłopskiej w jednej organizacji jest może trudne do zaakceptowania dla agrarystycznych mistyków, czcicieli słońca i innych żywiołów, ale jest rzeczą najzupełniej oczywistą dla naszej młodzieży chłopskiej, która ma dosyć mistycznego bełkotu, która chce szkoły, chce zawodu, chce dostępu do przemysłu, chce maszyn rolniczych i prądu elektrycznego, który będzie je poruszał i dawał światło.

Musimy zwrócić na te zagadnienia baczną uwagę i w drodze do jedności przeprowadzić krytyczny przegląd tradycji, z którymi chcemy wejść do zjednoczonej organizacji.

Pewne trudności nasuwać będzie także istniejące w każdej z naszych organizacji przywiązanie do barw organizacyjnych, do koszuli, do znaczka, do terminologii, do pieśni.

Przywiązanie młodzieży do tych odznak organizacyjnych jest przejawem na ogół pozytywnym i trzeba będzie proces zjednoczenia przeprowadzić tak, aby maksymalnie uniknąć zadrażnień na ten temat.

Dotychczas zasadniczą trudnością na drodze do zjednoczenia był opór partii politycznych przeciwko zjednoczeniu „ich" organizacji młodzieżowych. Obecnie ta trudność minęła. **WSZYSTKIE PARTIE POLITYCZNE BLOKU DEMOKRATYCZNEGO SĄ ZAINTERESOWANE W ZJEDNOCZENIU ORGANIZACJI MŁODZIEŻOWYCH.**

Zjednoczona organizacja młodzieżowa powinna się opierać na zasadach swobodnego wybierania sobie przez jej członków demokratycznej partii politycznej, do której chcą należeć, z zastrzeżeniem oczywiście — nie prowadzenia jakiejkolwiek frakcyjnej roboty politycznej wewnątrz organizacji.

JEDNOCZYMY RUCH MŁODZIEŻOWY

Po dokonaniu tego przeglądu możemy stwierdzić, że mało istotne są trudności na drodze do zjednoczenia, a decydujące są wspólne nasze zadania:

— zewrzeć szeregi młodzieży polskiej w walce o trwały pokój i demokrację przeciwko imperializmowi i podżegaczom wojennym;

— z wielkim rozmachem poprowadzić pracę ideowo - wychowawczą, aby podnieść na wyższy poziom szeregi członków naszej organizacji i aby objąć jak najszersze masy młodzieży jeszcze nie zorganizowanej;

— wspólnym wysiłkiem dopomóc „Służbie Polsce" w wykonaniu jej wielkich zadań włączenia młodzieży w odbudowę, przysposobienia do zawodu, wychowania fizycznego i przysposobienia do obrony kraju;

— dbać o poprawę bytu młodzieży pracującej miast i wsi;

— dać młodzieży zdrową i kulturalną rozrywkę i odpoczynek;

— wychować dla Polski Ludowej nowego człowieka o demokratycznej treści ideowej i nowym polskim stylu życia.

ABY WYKONAĆ TE ZADANIA TRZEBA STWORZYĆ ZJEDNOCZONĄ, BEZPARTYJNĄ, SAMODZIELNĄ ORGANIZACJĘ PRACUJĄCEJ I UCZĄCEJ SIĘ MŁODZIEŻY MIAST I WSI; POTĘŻNĄ, ZJEDNOCZONĄ IDEOWO - WYCHOWAWCZĄ ORGANIZACJĘ MŁODEGO POKOLENIA POLSKI LUDOWEJ.

Ideą zasadniczą, łączącą młodzież i stanowiącą podstawę pracy wychowawczej w tej organizacji, będzie IDEA BUDOWNICTWA POLSKI LUDOWEJ, IDEA SOLIDARNOŚCI Z MASAMI PRACUJĄCYMI CAŁEGO ŚWIATA w walce o pokój i demokrację ludową.

ZJEDNOCZENIE ORGANIZACJI MŁODZIEŻOWYCH LEŻY W INTERESIE CAŁEJ MŁODZIEŻY, LEŻY W INTERESIE WZMOCNIENIA I ROZWOJU POLSKI LUDOWEJ.

Dodatek do „Walki Młodych", „Młodzi Idą", „Wici" „Wiciowej Wolnej Gromady", „Młodej Demokracji"

Niniejsza broszura zawiera tekst referatu wygłoszonego z ramienia Głównej Komisji Współpracy Organizacji Młodzieżowych przez Kol. JANUSZA ZARZYCKIEGO, przewodn. Zarządu Głównego ZWM, na zebraniu Aktywu Centralnego ZWM, OMTUR, ZMWRP, ZWS, ZMS w dniu 9 kwietnia 1948 roku w Warszawie

NAKŁADEM GŁÓWNEJ KOMISJI WSPÓŁPRACY ORGANIZACJI MŁODZIEŻOWYCH

Drukowano w Zakładach Graficznych RSW „Prasa" w Warszawie, ul. Śmolna 12 ● B-49447

K-543/71-D21